

forhøje det sidste Decimaltal med en Enhed, naar det paafølgende er over Halvdelen, eller at kaste dette bort, naar det er under Halvdelen, men derved er Nøjagtigheden opgivet. Jeg har forsøgt at efterregne, hvad Forskjel der vilde være paa en Mil, naar man regnede den ud, enten efter Fod eller efter Alen med de Angivelser, Lovforslaget indeholder, og jeg har da fundet, at Forskjellen vilde være 1,2 Meter, det vil altsaa sige ikke faalidt over 3 Fod, og paa 10 Mil vil Forskjellen altsaa blive 12 Meter, eller ikke saa lidt over 30 Fod. Dette er en Different, som er meget større, end jeg tror paa nogen Maade er tilladeligt under Benyttelsen af Metermaalet, og som viser, at man i det Mindste ved disse Tal ganske har opgivet den Nøjagtighed, som efter min Opfattelse netop er Metermaalets Hovedfortrin. Saaledes som Lovforslaget er forandret i Landsthinget, fremtræder denne Feil ikke paa den Maade, idet Betegnelsen for Alen er tagen bort; men Betegnelsen af Fod staar ganske paa samme Maade som tidligere, saaledes at Feilen er der alligevel. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; jeg har kun ganske kort villet antyde dette; men heller ikke med Hensyn til Sikringen af en nøjagtig Kopi, altsaa paa anden Maade en Sikring af den Nøjagtighed, der er Hovedfortrinet, forekommer det mig, at Lovforslaget byder nogen Garanti. Der indeholdes i Lovforslaget ikke det Mindste i saa Henseende. Der er udtalt i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, at dette vel helst maatte overlades til Regjeringen, og om hvorledes Regjeringen i saa Henseende vil gaa frem, indeholdes der maatte kun en enkelt Antydning i Motiverne. Man ser der blandt Andet, at den Kopi af Meteren, her skulde benyttes, skulde være, hvad man kalder en «*mètre à traits*», det vil sige et Maal, hvis Begrænsning er antydet ved derpaa trukne Streger, og der tilføies, at en saadan «*mètre à traits*» skulde være bedre end en saakaldet «*mètre à bouts*», det vil sige en Meter, hvis Begrænsning bestemmes ved Endefladerne. Jeg veed ikke, hvorfra denne Sætning er kommen ind i Motiverne, eller med hvilken Autoritet, den er sat der. Jeg har haft Leilighed til at efterlæse adskillige Afhandlinger af den bekendte store Astronom Bessel, der bestemte og ordnede Indførelsen af Meter-systemet i Preussen, og han udtaler sig ganske overordentlig bestemt for, at netop det System, som her er foreslaet, det saakaldte «*mètre à traits*» er langt uheldigere og langt mindre nøjagtigt og paalideligt end det andet, hvorefter Metrens Længde bestemmes ved Endefladerne. Heller ikke heri ligger der altsaa efter min Opfattelse nogen Garanti for, at man ved dette Lovforslag kunde, selv om man ellers gik ind paa det, hvad jeg ikke er tilbøjelig til, opnaa den Fordel, som Meter-systemet i sig selv frembyder, og saa længe jeg ikke bliver bedre beleert, maa jeg, støttet til den Autoritet, jeg

nævnte, være tilbøjelig til at tro, at det netop forholder sig modsat af, hvad der staar angivet i Motiverne, saaledes at den Bestemmelse af Kopien af Meterens Længde, som sker ved Endefladerne, er langt at foretrække for den anden, som sker ved Streger paa selve Maalet. Det er ved disse to Betragtninger i Forening, at jeg kommer til at være en Modstander af Loven, saaledes som den foreligger. — Jeg kan ikke paa nogen Maade forsone mig med eller anse det for gunstigt eller nyttigt, at et saadant System blev indført ved Lov. Det Spøiste, hvorom der efter min Mening kunde være Tale, skulde da være, at man kunde tillade de Industridrivende og de Væbborgere i det Hele, som have Brug for Meter-systemet, at benytte det saaledes, at det for saa vidt blev legaliseret, altsaa at man, som man pleier at sige, indførte dets Benyttelse fakultatit, saaledes at det var tilladt, men ikke tvungent, og saaledes, at de, som fandt deres Fordel ved at benytte Meteren, kunde faae deres Maal fra Justerkammeret. Det er mig fuldkommen bekendt, at Benyttelsen af Meter-systemet allerede i en ikke ringe Grad har, om jeg saa maa sige, trængt sig ind her i Landet; det har fundet Anvendelse her, ikke alene hos en stor Del Industridrivende, men ogsaa hos Arkitekter, ja, det er endog naaet lige ned til Dameskræderinder og Andre. Marfagen hertil er efter min Opfattelse ganske simpelt den, at Regninger, Maal og Opgivelser, som komme fra Ublandet, i Reglen ere angivne i Meter, og det er jo for besværligt for Folk at foretage en Omregning fra Metere til vort Maal. De trænge til et Maal, som de kunne lægge paa Regningen og deres Arbejder, og hvorefter de direkte kunne maale uden nogensomhelst Beregning. At det ikke er i saa ganske ringe, men i en endog temmelig betydelig Grad, at Metermaalet allerede nu anvendes i disse Forhold, er ogsaa blevet mig sagt, blandt Andet af en Mechanikus her i Byen; han har givet mig Nøt til at nævne hans Navn, det er Høfstronometermager S. C. Holst paa Østergade. Han siger, at han saa at sige hver anden Dag sælger Metermaal, et Bevis for, at det anvendes i ikke ringe Udstrækning, og jeg har ogsaa fra anden Side hørt bekræftet, at der sælges ikke saa faa af disse Maal. Man kunde altsaa sige: Folk kunne jo faae Metermaal at kjøbe, og det maa være tilstrækkeligt. Det er ogsaa efter min Mening omtrent tilstrækkeligt; der ligger ikke saa stor Vægt paa, om Systemet bliver legaliseret eller ikke; thi det kan jo ikke være strafbart at bruge det. Skulde man imidlertid gaa til at indføre Meter-systemet her i Landet, kunde jeg under alle Omstændigheder fra mit Standpunkt ikke gaa videre end til, at det blev dem tilladt at bruge det, som kunde have Brug derfor, som kunde have Fordel deraf, og for hvem det laa bekvemt, men ikke nogensinde til at indføre det ved Lov. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.